

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, που υπέβαλε το Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien με διάταξη του στις 28 Ιουνίου 2004, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ των AB και Finanzamt für den 6., 7. und 15 Bezirk

(Υπόθεση C-288/04)

(2004/C 251/04)

Το Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien, με διάταξη της 28ης Ιουνίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 6 Ιουλίου 2004, υπέβαλε προς το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ των AB και Finanzamt für den 6., 7. und 15 Bezirk, που εκκρεμεί ενώπιόν του, τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

1. Αποκλείει το άρθρο 13 του Πρωτοκόλλου περί προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τη φορολόγηση στα κράτη μέλη των αποδοχών, μισθών και λοιπών αμοιβών που καταβάλλουν οι Κοινοίτες στους υπαλλήλους και το λοιπό προσωπικό τους, μόνον εφόσον οι Ευρωπαϊκές Κοινοότητες κάνουν χρήση του δικαιώματός τους περί επιβολής φόρου;
2. Αποκλείει το άρθρο 16, παράγραφος 2, του Πρωτοκόλλου περί προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τη φορολόγηση στα κράτη μέλη των αποδοχών, μισθών και λοιπών αμοιβών που καταβάλλουν οι Κοινοίτες στους υπαλλήλους και το λοιπό προσωπικό τους, μόνον εφόσον οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό αναγράφονται στην εκδιδόμενη κατά το ανωτέρω άρθρο ανακοίνωση, παρέχει δε αυτομάτως στις φορολογικές αρχές κράτους μέλους μία δύναμη αυτού του άρθρου εκδοθείσα ανακοίνωση, ως προς τους μη περιλαμβανόμενους σ' αυτήν υπαλλήλους και λοιπό προσωπικό, καθώς και ως προς όσους οι Ευρωπαϊκές Κοινοότητες αντιμετωπίζουν ως ανήκοντες στο λοιπό προσωπικό, το δικαίωμα να εφαρμόσουν το εθνικό φορολογικό τους δίκαιο;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, που υπέβαλε το Giudice di Pace di Bitonto, με διάταξη της 30ής Ιουνίου 2004, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ των Vincenzo Manfredi και Lloyd Italiano Assicurazioni

(Υπόθεση C-295/04)

(2004/C 251/05)

Το Giudice di Pace di Bitonto, με διάταξη της 30ής Ιουνίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου την 13η Ιουλίου 2004, υπέβαλε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ των Vincenzo Manfredi και Lloyd Italiano Assicurazioni, τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

1. Έχει το άρθρο 81 ΕΚ την έννοια ότι είναι άκυρη μια σύμβαση ή μια συμπεφωνημένη πρακτική μεταξύ ασφαλιστικών εταιριών συνιστάμενη σε αμοιβαία ανταλλαγή πληροφοριών η οποία τους παρέχει τη δυνατότητα αυξήσεως των ασφαλιστρών για τη σύναψη ασφαλιστηρίων συμβάσεων RC auto [αστικής ευθύνης εξ αυτοκινήτου], την οποία δεν δικαιολογούν οι συνθήκες της αγοράς, λαμβανομένης, ιδίως, υπόψη της συμμετοχής στη συμ-

φωνία ή τη συμπεφωνημένη πρακτική επιχειρήσεων από άλλα κράτη μέλη;

2. Έχει το άρθρο 81 ΕΚ την έννοια ότι παρέχει τη δυνατότητα σε τρίτους έχοντες βάσιμο έννομο συμφέρον να προβάλουν την ακυρότητα μιας συμπράξεως ή πρακτικής απαγορευόμενης από τη διάταξη αυτή του κοινοτικού δικαίου και να ζητήσουν αποκατάσταση της ζημίας που υπέστησαν, εφόσον υφίσταται αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της συμπράξεως ή της συμπεφωνημένης πρακτικής και της ζημίας;
3. Έχει το άρθρο 81 ΕΚ την έννοια ότι η προθεσμία παραγραφής του δικαιώματος ασκήσεως αγωγής αποζημιώσεως στηριζομένης στο εν λόγω άρθρο άρχεται από της ημερομηνίας εφαρμογής της συμπράξεως ή της συμπεφωνημένης πρακτικής ή από της ημερομηνίας από της οποίας έπαυσε να εφαρμόζεται η σύμβαση ή η συμπεφωνημένη πρακτική;
4. Έχει το άρθρο 81 ΕΚ την έννοια ότι το εθνικό δικαστήριο, σε περίπτωση που διαπιστώσει ότι η δυνάμενη να επιδικαστεί βάσει της εθνικής νομοθεσίας αποζημίωση υπολείπεται, εν πάση περιπτώσει, από το οικονομικό πλεονέκτημα που απεκόμισε η επιχείρηση η οποία προκάλεσε τη ζημία και η οποία μετέχει σε απαγορευμένη σύμβαση ή συμπεφωνημένη πρακτική, οφείλει, επίσης, να επιδικάσει στον ζημιωθέντα τρίτο αποζημίωση έχουσα χαρακτήρα κυρώσεως, αναγκαία προκειμένου η προς αποκατάσταση ζημία να υπερβεί το όφελος που απεκόμισε η εταιρία, ώστε να αποθαρρύνεται η εφαρμογή απαγορευμένων από το άρθρο 81 ΕΚ συμπράξεων ή συμπεφωνημένων πρακτικών;

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε, με διάταξη της 30ής Ιουνίου 2004, το Ufficio del giudice di pace di Bitonto, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ Antonio Cannito και Fondiaria Sai SPA

(Υπόθεση C-296/04)

(2004/C 251/06)

Με διάταξη της 30ής Ιουνίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 13 Ιουλίου 2004, ο giudice di pace di Bitonto, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ Antonio Cannito και Fondiaria Sai SPA, υπέβαλε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

1. Πρέπει το άρθρο 81 της συνθήκης να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι είναι άκυρη συμφωνία ή εναρμονισμένη πρακτική μεταξύ ασφαλιστικών εταιριών συνιστάμενη σε αμοιβαία ανταλλαγή πληροφοριών η οποία τους παρέχει τη δυνατότητα αυξήσεως των ασφαλιστρών για τη σύναψη ασφαλιστηρίων συμβάσεων RC auto, την οποία δεν δικαιολογούν οι συνθήκες της αγοράς, λαμβανομένης, ιδίως, υπόψη της συμμετοχής στη συμφωνία ή την εναρμονισμένη πρακτική επιχειρήσεων από άλλα κράτη μέλη; που δεν δικαιολογείται από τις συνθήκες της αγοράς, λαμβανομένης υπόψη της συμμετοχής στη συμφωνία ή στην εναρμονισμένη πρακτική επιχειρήσεων διαφορετικών κρατών μελών;